

Vit mugu útbúgva venjarar

Barðtennisítróttin er í stórarí menning, og til hesa menning krevst stýring

Ofta hevur verið trupult at fáa fólk í nevndirnar hjá Barðtennissambandinum, og hetta hevur ført við sær, at starvs- og kappingarnevndarformennirnir hava staðið einsamallir við øllum arbeiðinum og at enda er arbeiðshugur skiftir við líkasælu.

Ljós hómast tó framman stavn. Barðtennis-kappingin hevur fingið óvanliga stóra undirtøku í ár.

Men feløgini eru fingin við í kappingina orsaka av »gyltum lyftum«, sum BTSF nú ikki megna at halda til fulnar. Uttan storri lut í figgjarætlan Ítróttasambandsins er ikki møgulegt at reka barðtennisítróttin á forsvarligan hátt.

Neyðugt er at útbúgva feroyskar barðtennisvenjarar.

Hetta sigur Finn Thomsen, formaður í starvsnevnd Barðtennissamband Føroya, m.a. í hesi grein.

Tað er einki dulmál, at barðtennisítróttin í Føroyum tey sinastu árin hevur verið í afturgongd.

Ilt er at meta um orsökina til hetta, men ein orsøkin er ívaleyst vánalig stýring frá leiðslu B.T.S.F.s.

Ikki at skilja soleiðis, at teir sum hava sitið við ábyrgdini ikki hava megnað arbeiðið, men heldur at hjálparmennirnir hava verið alt ov tilvildarligrir, av tí at torført hevur verið at fáa fólk í nevndarassessir B.T.S.F.s. Hetta hevur so sjálvandi ført við sær, at starvs- og kappingar-

nevndarformennirnir sum oftast hava staðið einsamallir eftir við øllum arbeiðinum.

Hetta kann ganga eina tíð, men so við og við verður hetta møðsamt, og til endans verður arbeiðshugur skiftur út við líkasælu, og hendir hetta oftast meðan harðast leikar á.

Soleiðis vil eg meta at stóðan hevur verið nú í nógv ár, men nú sær út til, at ljós hómast framman stavn.

Sum vit hava lisið í bløðunum og høyrð í útvarpi, so hevur barðtennis-kappingin 1983/84 fingið óvan-

liga stóra undirtøku. Nógv feløg, sum nú hava sovið vetrarsøvn í fleiri ár hvat barðtennis viðvíkur, eru vaknaði aftur, og hava gjørt vart við seg. Í barðtennis-kappingini lut-taka 11 feløg við tilsamans 87 liðum, og er hetta ein stórvækstur samanborið við kappingarárið 1982/83.

Ein kann so spyrja hvussu hetta ber til?

Jú, bæði starvs- og kappingarnevnd BTSFs hava í ár roynt at fáa fleiri feløg við í kappingina. Hetta er gjørt við gyltum lyftum, sum vit, nú avtornar, als ikki kunnu halda til fulnar. Vit hava lovað at skipa fyri fleiri landsdystum. Vit hava lovað eina fjelbroytta kapping. Vit hava lovað venjarahjálpi. Vit hava lovað at útbúgva venjarar.

Hvur BTSF so staðið við tað sum lovað varð??? Vit hava fingið eina fjelbroytta kapping sum øll eru glað fyri, men so stóðar eisini alt upp!!!

Ikki tí at vit í Barðtennissambandi Føroya ikki hava hug at halda lyftir okkar, men tí at vit figgjarliga ikki eru mentir at loysa okkara uppgávur til fulnar. Alt kostar pening — og helst nógvan. Barðtennissamband Føroya hevur nú í fleiri ár fingið 30.000 krónur at arbeiða við. Av hesum 30.000 krónum hevur BTSF í alheims límagjaldi, steyp o.s. brúkt um



helvtina, t.v.s. um 15.000 krónur, árliga. Nú eru so 15.000 krónur eftir! Og skulu vit semjast um at 15.000 krónur ikki er nógv at brúka, um hjálpi skal heintast úr útloðum? Heldur ikki verða nógvir landsdystir spældir fyri 15.000 krónur!

Onkuntíð hevur onkur havt á munni, at so leingi vit ikki brúka útyvir tær 30.000 krónurnar vit árliga fáa jattaðar, so fáa vit ikki meira pening. Hetta er nakað vit í barðtennissambandinum hava tosað nógv um, men er hetta ein hugsunarháttur vit ikki góðtaka og ikki stuðla. Skal ítróttin koyrast við yvirtrekkshugsunarháttinum, gerst ítróttar samband Føroya skjótt sjúkt. Ítróttasambandið er hart fyrispent figgjarliga, og skulu vit í sersam-

bondunum spenna meira á, er yvingarsamt hvussu leingi hetta hevði gingið. Nei, høvdu øll sersambondini innan ÍSF hildið seg til tann pening sum jattaður varð teimum, hevði helst gingið betur innan øll sersambond ÍSFs.

BTSF letur hvørt ár inn eina figgjarætlan, og har hava vit gjørt vart við, at vit vilja hava meiri pening at arbeiða við. At vit so bert fáa 1/3 av tí vit biðja um, tað er bert spell. Við 30.000 krónum í studningi árliga kunnu vit ikki reka barðtennisítróttina í Føroyum forsvarliga, og ábyrgdina av hesum mugu teir, sum hvørt ár spæla jólamenn, taka.

Í lötuni arbeiðir BTSF við at fáa instruktørar hendavegin at útbúgva okkum nakrar barðtennis-

venjarar. Eg meti sjálvur, at vit skjótast gjørligt eiga at fáa loyst henda spurning. Nú tilgongdin av ungum barðtennisspælurum er so stór, sum hon er í ár, er tað av størsta týðningi at venjararnir kring landið vita hvussu teir skulu venja.

Sum nú er, er venjingin sum heild um alt landið sera, sera vánalig, fyri ikki at siga niðurbrotandi og skaðilig, og hetta kann koma at kosta okkum góðar barðtennisspælur í framtíðini. Vit vita at Tvøroyrar Barðtennisfelag fyri stuttum hevur havt vitjan av tveimum barðtennisvenjarum úr Svøríki, og sostatt sjálvst hevur roynt at gera nakað við venjaraspurningin. Hetta, at feløgini taka um endan, tá BTSF ikki megna at halda, er gleðiligt. Vónandi hugsa fleiri feløg um tað sama, og frá barðtennissambandsins síðu vilja vit stuðla figgjarliga tað vit eru mentir. Annars er ætlanin at skipa fyri venjaraskeiði í barðtennis í februar 1984, men um hetta verður frætt meira seinni.

At enda: Lat okkum standa saman um at stuðla barðtennisítróttini. Ein ítróttargrein sum kann iðkast allastaðni og av øllum.

Myndin



Myndin hesa vikuna er aftur ein liðmynd.

Neistin hevur seinnu árin verið sterkasta hondbóltsfelag í Føroyum tá talan hevur verið um kvinnur, men at Neistin eisini hevur roynt gott felag kvinnuhondbóltinum viðvíkjandi í fyrati- og fimti-árunum er einki dulmál.

Í 1959 vann Neistin tað, id tá varð nevnt »gentuhondbóltur I«, t.v.s. ta deild, id seinni er vordin til 1. deild. Tær, id spældu við Neistanum hetta ár vóru Malvina á Dunga, Gunhild Hentze, Turid Holm, Herborg Davidsen, Malan Joensen, Oluffa Dam og Marta Hansen.

Leikaratilfarið er har

Kyndil — G1, 1. deild kvinnur: 33-3 (17-1). Málskjuttar: Kyndil: Olufa Dalsgaard 11, Solve Eystberg 9, Margit Fridahl 4, Bodil Wardum 4, Annika Johansen 3 og Herborg Joensen 2. G1: Heidi Thomsen 2 og Oluffa Joensen 1. Breiðkast: Kyndil 4 og G1 1. Avarðingar: Kyndil 1. Útvisingar: G1 3x2 mín. Dómarar: Jón Niclasen og Tordur Thorsteinsson. Askubúur: 80-100.

At Kyndil hevur leikaratilfar, id kann kappast við Neistan, 1. deild kvinnur, um meistaraheitið í ár, kom til sjóndar, tá Kyndil leygardagin rætt og slætt rann G1 um koll, tá hesi bæði lið hittust í dysti í ítróttarhøllini á Hálsi.

Gí kom annars á odda, men hetta varð eisini einasta málið G1-genturnar fingi í hesum hálv-

leikinum. Restina av hálvleikinum, ja av øllum dystinum var tað Kyndil, id avgjörði hvussi leikur skuldi fara.

Ferð aftaná ferð fóru Kyndils-leikararnir í skjót álop og tær neyðars málverjarnir hjá G1 kundi einki gera fyri at steðga mongu Kyndils-royndunum. Leikararnir hjá G1 vóru alt ov seinir aftur at verja — um teir lukkaðust aftur áðrenn Kyndil hevði skotið bóltin í netið.

Kyndil vann uppi-borðan stórsigur 33-3 aftaná 17-1 í hálvleiki. Tað var torført at siggja at liðini bæði leika í somu deild. Munurin er stórur og verður neyvan minni hetta kappingarár. G1-

genturnar høvdu nærum ongar møguleikar at koma gjøgnum verjuna hjá Kyndil og hepnadist teimum av og á at fáa skot á málið, so bjargaði Karin Joensen trygt.

Flest øll málini hjá Kyndil vórðu skotin aftaná skjót álop, og til tilíkan leikhátt krevst góð konditión. Og tað sær út til at konditiónin hjá flest øllum leikarunum er munandi betri enn tá liðið hitti »arvafiggindan« Neistan. Um sama framgongdin heldur fram, sum nú er at siggja — bæði á leik- og konditiónsøkinum — kann gerast trupult hjá Neistanum at onga sær bæði stigini í seinna dystinum.